

R O Z P O R Z A D Z E N I E
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia   2006 r.

w sprawie trybu i szczegółowych warunków delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz trybu, szczegółowych warunków i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe

Na podstawie art. 78 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i szczegółowe warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwanym dalej „Krajowym Centrum”, oraz tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe.

§ 2. 1. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum deleguje się sędziego wyróżniającego się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i orzecznictwa oraz wykazującego znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.

2. Delegowanie o którym mowa w ust. 1, następuje po zasięgnięciu opinii prezesa sądu stanowiącego miejsce służbowe sędziego, a w przypadku sędziów sądu rejonowego nadto prezesa właściwego sądu okręgowego, a także po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego

---

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907, Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1308, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417.

departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum.

3. Pełnienie przez sędziego delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości obowiązków wizytatora ma miejsce w departamencie lub biurze sprawującym służbę nadzoru nad sądami powszechnymi lub nadzoru nad wykonaniem orzeczeń.

4. Sędzia delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum może wykonywać obowiązki orzecznicze, w wymiarze określonym, w szczególności poprzez oznaczenie liczby sesji w miesiącu, przez Ministra Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum.

5. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum akt delegowania powinien zostać doręczony co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem rozpoczęcia delegowania.

§ 3.1. Sędziemu delegowanemu do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości powierza się obowiązki dyrektora lub zastępcy dyrektora departamentu lub biura na wniosek sekretarza lub podsekretarza stanu, sprawującego nadzór nad danym departamentem lub biurem.

2. Powierzenie sędziemu delegowanemu do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości innych obowiązków, niż wymienione w ust. 1, następuje na wniosek dyrektora kierującego danym departamentem lub biurem.

3. Sędziemu delegowanemu do Krajowego Centrum powierza się obowiązki Dyrektora Krajowego Centrum na wniosek sekretarza bądź podsekretarza stanu, sprawującego nadzór nad tą jednostką.

4. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości nie powierza się czynności administracyjnych w odniesieniu do spraw, w których orzekał.

§ 4.1. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum, gdy delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość w której znajduje się miejsce służbowe sędziego, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania, przysługuje w okresie delegowania prawo do nieodpłatnego zakwaterowania albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania.

2. Sędziemu delegowanemu nie przysługuje prawo do nieodpłatnego zakwaterowania lub

zwrot kosztów zamieszkania, o których mowa w ust. 1, jeżeli odległość od miejscowości, w której sędzia delegowany ma miejsce stałego zamieszkania, do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli Minister Sprawiedliwości albo Dyrektor Krajowego Centrum na wniosek sędziego delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd sędziego delegowanego do miejscowości delegowania.

4. Nieodpłatne zakwaterowanie przysługuje sędziemu delegowanemu, na jego wniosek, w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania.

5. Zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości następuje na podstawie:

1) skierowania wydanego przez Dyrektora Generalnego Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum – przy zakwaterowaniu na okres nie przekraczający jednego miesiąca;

2) umowy zawartej z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektorem Krajowego Centrum - przy zakwaterowaniu na okres powyżej jednego miesiąca.

6. Sędzia delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości wraz z członkami rodziny. Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektor Krajowego Centrum uwzględni wniosek w wypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania.

7. Za członków rodziny sędziego delegowanego uznaje się małżonka, dzieci oraz inne osoby prowadzące wspólne z sędzią delegowanym gospodarstwo domowe.

8. Zasady odpłatności za członków rodziny korzystających z zakwaterowania w warunkach określonych w ust. 6 zostają ustalone w umowie, o której mowa w ust. 5 pkt 2.

9. W przypadku niezłożenia przez sędziego delegowanego wniosku o nieodpłatne zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości lub w przypadku braku możliwości takiego zakwaterowania, sędziemu delegowanemu przysługuje zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, w zryczałtowanej kwocie wynoszącej równowartość 70 % kwoty bazowej stanowiącej podstawę ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego.

10. Jeżeli miejscowością, do której delegowanie następuje jest Warszawa, zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania przysługuje w zryczałtowanej kwocie wynoszącej równowartość 100% kwoty bazowej stanowiącej podstawę ustalania wynagrodzenia

zasadniczego sędziego.

11. Zwrot kosztów zamieszkania nie przysługuje, jeżeli sędzia delegowany nie zamieszkuje w miejscowości delegowania.

§ 5.1 Sędziemu delegowanemu do innej miejscowości niż miejscowość w której znajduje się jego miejsce służbowe, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania, przysługują następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) zwrot kosztów przejazdu;
- 2) diety;
- 3) zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg;
- 4) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

2. Sędziemu delegowanemu, do którego stosuje się § 4 ust. 2, przysługują wyłącznie następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) świadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
  - 2) zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania.
3. Świadczenie dodatkowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 przysługuje także sędziemu delegowanemu, który oświadczy na piśmie, że nie będzie korzystał z prawa do nieodpłatnego zakwaterowania albo zwrotu kosztów zamieszkania, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 6.1 Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, obejmuje:

- 1) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejscowości delegowania;
  - 2) zwrot kosztów przejazdu odbywanego nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem.
2. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje sędziemu w wypadku, gdy delegowanie trwa dłużej niż 14 dni.
3. Zwrot kosztów przejazdu następuje w kwocie odpowiadającej cenie przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.
4. Kwota, o której mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż równowartość ceny przejazdu w wagonie II klasy pociągu ekspresowego lub pociągu InterCity.
5. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania

- organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu w kwocie stanowiącej równowartość ceny przejazdu w wagonie I klasy.

6. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu samochodem lub innym pojazdem mechanicznym, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalając tą stawkę w wysokości nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., nr 204, poz. 2088, z późn. zm.).

7. Jeżeli sędzia delegowany nie stawił się do pracy w ustalonym terminie bez uzasadnionej przyczyny, zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie przysługuje.

§ 7.1. Diety przysługują za każdy dzień delegowania.

2. Należność z tytułu diet oblicza się przy odpowiednim zastosowaniu § 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. z 2002 r., nr 236, poz. 1990).

3. Diety nie przysługują w wypadku:

- 1) zapewnienia sędziemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego, bezpłatnego oraz dla poratowania zdrowia;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której sędzia otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu w miejscu stałego zamieszkania;
- 7) pobytu w szpitalu.

§ 8. 1. Zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg przysługuje sędziemu delegowanemu rozpoczynającemu pełnienie obowiązków w miejscu delegowania, w zakresie nieprzekraczającym 14 noclegów, chyba że sędzia delegowany ma zapewnioną możliwość nieodpłatnego zakwaterowania.

2. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu.
3. Zwrot kosztów noclegu przysługuje w wysokości stwierdzonej rachunkiem.
4. Jeżeli sędzia delegowany uprawniony do zwrotu kosztów noclegu nie przedłożył rachunku, przysługuje mu ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.
5. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21 i 7.

§ 9.1. Ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje sędziemu delegowanemu za każdy dzień delegowania, z wyłączeniem dni wolnych od pracy, w wysokości 20 % diety, o której mowa w § 7.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli sędzia nie ponosi kosztów dojazdów.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli na wniosek sędziego delegowanego Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, wyrazi zgodę na pełne pokrycie udokumentowanych kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

§ 10. 1. Zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn dni w których sędzia delegowany w danym okresie rozliczeniowym dojeżdżał do miejscowości delegowania oraz równowartości ceny przejazdu w obie strony środkiem transportu, z jakiego sędzia delegowany korzystał, z uwzględnieniem przysługującej ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

2. W przypadku, gdy środkiem transportu, o którym mowa w ust. 1. jest pociąg, kwotę należną z tytułu zwrotu kosztów dojazdów oblicza się przy uwzględnieniu równowartości ceny przejazdu w wagonie II klasy, chyba że Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, na wniosek sędziego delegowanego wyrazi zgodę na przyznanie zwrotu kosztów dojazdów w wysokości obliczonej przy uwzględnieniu równowartości ceny przejazdu w wagonie I klasy.

3. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości -

w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów dojazdów samochodem lub innym pojazdem mechanicznym, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalając tą stawkę w wysokości nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., nr 204, poz. 2088, z późn. zm.).

§ 11. 1. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia delegowania określa dyrektor właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje.

§ 12. Kwoty z tytułu zwrotu kosztów zamieszkania, o którym mowa w § 4 oraz świadczenia dodatkowe określone w § 5, wypłacają sędziemu delegowanemu:

- 1) Minister Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości;
- 2) Dyrektor Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury - w przypadku delegowania do Krajowego Centrum;
- 3) organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje - w pozostałych przypadkach delegowania.

§ 13. 1. Sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości przed datą wejścia w życie rozporządzenia, którzy w tej dacie korzystać będą z nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości, mogą złożyć pisemne oświadczenie o rezygnacji z nieodpłatnego zakwaterowania.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sędziemu delegowanemu będzie przysługiwać zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania na zasadach określonych w § 4, poczynszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło opuszczenie lokalu zajmowanego w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI w sprawie trybu i szczegółowych warunków delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz trybu, szczegółowych warunków i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe

Minister Sprawiedliwości został upoważniony, na podstawie art. 78 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, zwanej dalej „u.s.p.”, do określenia w drodze rozporządzenia trybu i szczegółowych warunków delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwanym dalej „Krajowym Centrum” oraz trybu, szczegółowych warunków i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe.

Należy zaznaczyć, że materia, jaka może zostać uregulowana rozporządzeniem na mocy upoważnienia ustawowego określonego w art. 78 § 5 u.s.p., została ujęta szerzej w wyniku nowelizacji tego przepisu, dokonanej art. 15 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Art. 78 § 5 u.s.p. w brzmieniu sprzed nowelizacji upoważniał Ministra Sprawiedliwości do określenia rozporządzeniem *szczegółowych zasad delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz szczegółowych zasad i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe.*

Po nowelizacji przedmiotem rozporządzenia mają być *tryb i szczegółowe warunki delegowania oraz tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem.*

Zgodnie z informacją zawartą w słowniku języka polskiego PWN, słowo „warunki” jest rozumiane bądź jako sytuacja panująca w jakiejś dziedzinie, położenie, okoliczności, np:

warunki pracy, warunki podróżowania, warunki do odpoczynku, bądź jako zespół cech, możliwości.

Słowo „warunki” to także liczba mnoga rzeczownika „warunek”, rozumianego jako czynnik, od którego coś jest uzależnione (np. „warunek konieczny”) lub jako zastrzeżenie („pod warunkiem”, „warunek wstępny”).

Tym samym, wykładnia językowa pojęcia *szczegółowe warunki delegowania* wskazuje, że mieści ono w sobie zarówno określenie czynników bądź cech, od których zależy możliwość delegowania sędziego jak i okoliczności, w jakich delegowanie jest realizowane.

Określenie warunków delegowania w projekcie rozporządzenia obejmuje oznaczenie cech, jakimi powinien wyróżniać się sędzia, aby podlegać delegowaniu, co ma zapewnić właściwy dobór kadr (§ 2 ust. 1 projektu) oraz zagadnienie zapewnienia sędziom delegowanym odpowiednich warunków mieszkaniowych w miejscowości delegowania (§ 4 projektu).

Przepisy § 2 ust. 2-4 oraz § 3 regulują tryb delegowania.

Delegowanie sędziego sądu okręgowego lub apelacyjnego ma następować po zasięgnięciu opinii, odpowiednio, prezesa sądu okręgowego lub apelacyjnego, zaś w przypadku sędziów sądów rejonowych - opinii prezesa sądu rejonowego oraz prezesa sądu okręgowego (§ 2 ust. 2).

Sędzia delegowany będzie miał możliwość orzekania w okresie delegowania, jednak w wymiarze, który określi Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii dyrektora departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości, w którym sędzia będzie pełnił obowiązki albo Dyrektora Krajowego Centrum, jeżeli delegowanie następuje do tej jednostki (§ 2 ust. 3). Taka regulacja ma zapewnić odpowiednie wyważenie zakresu obowiązków orzeczniczych i obowiązków związanych z delegowaniem.

Przepis § 2 ust. 3 projektowanego rozporządzenia wskazuje departamenty lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości, w których powinna być wykonywana przez sędziów wizytatorów służba nadzoru nad sądami powszechnymi lub nadzoru nad wykonaniem orzeczeń.

Sędziemu delegowanemu nie będą powierzane czynności administracyjne w odniesieniu do spraw, w których sędzia ten orzekał (§ 3 ust. 4). Jest to swoisty wypadek wyłączenia sędziego od wykonywania obowiązków, z uwagi na możliwość naruszenia zasady bezstronności.

W § 3 ust. 2 projektu uregulowano tryb powierzenia sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości obowiązków (innych niż obowiązki dyrektora lub zastępcy

dyrektora departamentu), mając na względzie konieczność zapewnienia dyrektorowi właściwego departamentu lub biura wpływu na obsadę etatową komórki, którą kieruje.

Tryb powierzenia sędziemu delegowanemu obowiązków dyrektora lub zastępcy dyrektora departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum ma z kolei uwzględniać potrzebę zapewnienia takiego wpływu sekretarzowi lub podsekretarzowi stanu, sprawującemu nadzór nad danym departamentem lub biurem, albo nad Krajowym Centrum (§ 3 ust. 1 i 3).

Art. 77 § 6 u.s.p. przyznaje sędziemu delegowanemu do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się stałe miejsce służbowe sędziego, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania, prawo do nieodpłatnego zakwaterowania w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania.

W § 4 projektu szczegółowo uregulowano powyższą kwestię, z tym, że z uwagi na zakres upoważnienia ustawowego w brzmieniu określonym art. 15 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, nastąpiło to wyłącznie w odniesieniu do sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum.

Projekt przewiduje nieodpłatne zakwaterowanie sędziego delegowanego, na jego wniosek, w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości, przy czym uwzględnienie wniosku będzie uzależnione od faktycznych możliwości Ministerstwa.

Sędziemu delegowanemu, który nie złoży wniosku o nieodpłatne zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub którego wniosek nie zostanie uwzględniony z powodu braku możliwości takiego zakwaterowania, przysługiwał będzie zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, w kwocie zryczałtowanej wynoszącej równowartość 70 % kwoty bazowej będącej podstawą obliczenia wynagrodzenia sędziego.

Przepisy § 4 ust. 2 i 3 mają na celu zapewnić racjonalne wykorzystywanie powyższych uprawnień.

Przepis § 4 ust. 11 wprowadza uściślenie zasad przyjętych w przepisach wcześniejszych, stanowiąc, że zryczałtowany zwrot kosztów zamieszkania przysługuje tylko w wypadku, gdy sędzia delegowany zamieszka w miejscowości delegowania, co wyklucza objęcie powyższym uprawnieniem sędziów delegowanych, którzy zdecydują się na codzienny dojazd z miejsca swego zamieszkania, oddalonego o ponad 60 km od miejscowości delegowania.

Wobec faktu, że poziom cen wynajmu nieruchomości w Warszawie jest znacznie wyższy niż w innych częściach kraju, w przypadku delegowania do Warszawy zwrot kosztów zamieszkania przysługiwać będzie w zryczałtowanej kwocie wynoszącej równowartość 100 % kwoty bazowej.

Odniesienie do kwoty bazowej jest konsekwencją istnienia szczególnych, odmiennych niż stosowane wobec innych pracowników sfery budżetowej, zasad wynagradzania sędziów, ujętych w art. 91 u.s.p. Aktualna wysokość kwoty bazowej ustalonej dla sędziów wynosi 1.459,84 zł; 70 % tej kwoty to 1021,88 zł.

Zryczałtowana kwota przysługująca z tytułu zwrotu kosztów zamieszkania musi mieć wysokość limitowaną, ale zarazem faktycznie umożliwiać sędziom delegowanym zawieranie umów najmu lokali w miejscowości delegowania bez ponoszenia kosztów własnych albo przy ich niewielkim udziale. Zbyt niska wysokość ryczałtu uniemożliwi w praktyce realizację tego uprawnienia. Należy zaznaczyć, że taka forma zapewnienia sędziom delegowanym mieszkań powinna być preferowana z uwagi na ograniczone możliwości zaoferowania nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych Ministerstwa Sprawiedliwości w standardzie odpowiadającym godności urzędu sędziego, co jest przecież wymogiem ustawowym. Sytuacja, w której sędziowie delegowani zmuszeni są korzystać z nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach Ministerstwa Sprawiedliwości, oferujących warunki poniżej przeciętnych standardów, jest sprzeczna z art. 77 § 6 u.s.p.

Projekt, w § 4 ust. 6, umożliwia sędziom delegowanym ubieganie się o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych Ministerstwa Sprawiedliwości wraz z członkami rodziny, przy czym zakwaterowanie członków rodziny następuje odpłatnie, na warunkach określonych w umowie zawieranej z sędzią delegowanym. Pojęcie członków rodziny zostało zdefiniowane w § 4 ust. 7.

Projekt rozporządzenia w § 5-9 reguluje tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe, przy czym, zgodnie z zakresem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, regulacja ta odnosi się do wszystkich wypadków delegowania sędziów poza stałe miejsce służbowe.

W myśl powyższej regulacji, zgodnej z art. 77 § 6 u.s.p., świadczenia dodatkowe przysługują sędziemu delegowanemu do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się jego stałe miejsce służbowe, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania. Projekt nie przewiduje świadczeń dla sędziego delegowanego do miejscowości w której znajduje się jego stałe miejsce służbowe, a która nie jest miejscem jego stałego

zamieszkania, gdyż nie jest to możliwe z uwagi na zakres delegacji ustawowej; świadczenia takie będą wypłacane na zasadach dotychczasowych.

W odniesieniu do sędziów delegowanych, którym nie będzie przysługiwać prawo do nieodpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania z uwagi na stałe zamieszkiwanie w miejscowości odległej o nie więcej niż 60 km od miejscowości delegowania (§ 4 ust. 2 projektu), przewidziano w § 5 ust. 2 dwa świadczenia dodatkowe: diety oraz zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania.

Zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania przewidziano także (obok innych świadczeń dodatkowych ujętych w § 5 ust. 1) dla sędziów, którzy zrzekną się nieodpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania.

Przepis art. 78 § 5 u.s.p., znowelizowany art. 15 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury wskazuje, że określenie trybu, warunków i zakresu świadczeń dodatkowych powinno nastąpić przy uwzględnieniu poziomu świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Rodzaj i zakres świadczeń dodatkowych przewidzianych przez projekt jest określony w sposób zbliżony do regulacji dotyczących pracowników odbywających podróże służbowe oraz czasowo przenoszonych, jednak z uwagi na specyfikę instytucji delegowania przewidzianej przez u.s.p., konieczne było wprowadzenie modyfikacji.

Świadczenia dodatkowe mają za zadanie zrekompensować niedogodności wynikające z delegowania. Projekt przewiduje następujące świadczenia dodatkowe: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg, ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej oraz, w ściśle określonych wypadkach (o których była wyżej mowa), zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania.

W projekcie zrezygnowano z przysługującego pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym dodatku za rozłąkę z małżonkiem i dziećmi, gdyż został przewidziany zwrot kosztów odbywanego nie częściej niż raz w tygodniu przejazdu do miejsca zamieszkania sędziego delegowanego (§ 6 ust. 1 pkt 2), co umożliwi regularny kontakt z rodziną. Przepisy dotyczące pracowników odbywających podróże służbowe oraz czasowo przenoszonych, które przewidują dodatek za rozłąkę, ograniczają jednocześnie zwrot kosztów przejazdów do przejazdów odbywanych raz w miesiącu, co czyni taki dodatek uzasadnionym.

Projekt nie przewiduje nadto zwrotu kosztów przewozu urządzenia domowego oraz zwrotu kosztów przesiedlenia ani żadnych świadczeń dodatkowych dla członków rodziny

sędziego delegowanego.

W projekcie przewidziano diety, które mają być wypłacane za każdy dzień delegowania (§ 7), za wyjątkiem wypadków wyszczególnionych w ust. 3 tego przepisu.

Projekt nie wskazuje kwoty należnej z tytułu diet i sposobu dokonywania obliczeń, odsyłając w tym zakresie do przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w *sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju*, co pozwoli uniknąć konieczności nowelizowania rozporządzenia w celu wprowadzenia zmian co do wysokości diet. Z tej samej przyczyny zastosowano odesłanie do odpowiednich przepisów w § 6 ust. 6 projektu, przy obliczaniu maksymalnej stawki należnej z tytułu zwrotu kosztów przejazdu samochodem.

Zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg (w sytuacji, gdy sędzia uprawniony do uzyskania zwrotu kosztów noclegu nie przedłoży rachunków) projekt przewiduje maksymalnie za okres pierwszych 14-stu dni od rozpoczęcia delegacji, w przypadku gdy sędzia delegowany nie ma w miejscowości delegowania zapewnionego nieodpłatnego zakwaterowania. Przepis ten ma na celu przede wszystkim zapewnienie sędziemu delegowanemu który nie uzyskał nieodpłatnego zakwaterowania, pokrycia kosztów noclegów za okres niezbędny do wyszukania stosownego lokalu mieszkalnego w miejscowości delegowania.

Ostatnim świadczeniem dodatkowym, jaki przewiduje projekt, jest ryczałt za dojazd środkami komunikacji miejscowej, w wysokości 20 % diety dziennie (obecnie 4,40 zł). Ryczałt ten przysługuje tylko w przypadkach, gdy sędzia delegowany ponosi koszty takich dojazdów do miejsca pracy, a więc nie będzie przysługiwał w dniu wolne od pracy ani też w wypadkach, które wylicza § 7 ust. 3 pkt 2-7.

Regulacja przedstawiona w § 11 projektu rozporządzenia znajduje uzasadnienie w przypadkach dotyczących delegowania sędziego do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdy aktualnie zachodzi nadto potrzeba jego delegowania do wykonania czynności służbowych w innym sądzie. Powyższe pozwoli na wystawienie sędziemu delegacji służbowej z jego stałego miejsca zamieszkania do miejsca delegowania, z pominięciem Warszawy.

Wobec regulacji § 4 oraz wobec faktu, że w dacie wejścia w życie rozporządzenia wielu sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości przed tą datą będzie korzystać z nieodpłatnego zakwaterowania w lokalach pozostających w zasobach Ministerstwa

Sprawiedliwości, konieczne było wprowadzenie przepisów przejściowych (§ 13).

W myśl § 13 ust. 1 projektu, sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości przed datą wejścia w życie rozporządzenia, którzy w tej dacie korzystać będą z nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających do dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości, mogą złożyć pisemne oświadczenie o rezygnacji z nieodpłatnego zakwaterowania. W konsekwencji tej rezygnacji, po opuszczeniu zajmowanych lokali, sędziom delegowanym będzie przysługiwał zwrot kosztów zamieszkania, o którym mowa w § 4 projektu.

Taka regulacja podyktowana jest faktem, że sędziowie delegowani na okres powyżej trzech miesięcy zajmują lokale Ministerstwa Sprawiedliwości na podstawie umów o korzystanie z lokalu, zawartych na czas oznaczony, które nie mają regulacji dotyczących wypowiedzenia przez strony. Przewidziane jest wygaśnięcie umowy w przypadku zakończenia delegacji oraz rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadkach naruszenia przez korzystającego jego obowiązków w umowie określonych.

W świetle powyższego nie jest dopuszczalne wprowadzenie w rozporządzeniu regulacji, zgodnie z którą sędziowie delegowani, korzystający na powyższych warunkach, w sposób prawidłowy z nieodpłatnego zakwaterowania, zostaliby przymuszeni do opuszczenia zajmowanych lokali wbrew ich woli.

Ocena skutków realizacji projektu rozporządzenia:

Do wyliczeń skutków finansowych dla budżetu państwa przyjęto następujące dane, przedstawione przez Departament Szkolenia Ustawicznego i Nadzoru nad Aplikacjami Prawniczymi, w zakresie przewidywanej liczby sędziów delegowanych do Krajowego Centrum oraz uzyskane z Departamentu Kadr za pośrednictwem Departamentu Legislacyjno – Prawnego, w zakresie liczby sędziów spoza Warszawy delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości według stanu na dzień 18 sierpnia 2006 r:

- 3 sędziów przewidywanych do delegowania do Krajowego Centrum;
- 49 sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości z innych miejscowości, dla których Warszawa nie jest stałym miejscem służbowym i miejscem stałego zamieszkania, w tym:
  - 26 sędziów delegowanych bezterminowo
  - 10 sędziów delegowanych na czas określony
  - 13 sędziów delegowanych pozostających na etacie Ministerstwa Sprawiedliwości.

Dla dokonania obliczeń przyjęto okres czterech miesięcy, od września do grudnia 2006 r.

Przewidywane są następujące wydatki:

1. wydatki z tytułu zwrotu kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, przysługującego sędziom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Krajowego Centrum w formie miesięcznego ryczału – 303 647 zł.

Obliczenia dokonano następująco:

- 1 459,84 zł (ryczałt w wysokości 100 % kwoty bazowej) * 49 sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości * 4 miesiące = ok. 286 129 zł

- 1 459,84 zł (ryczałt w wysokości 100 % kwoty bazowej) * 3 sędziów delegowanych do Krajowego Centrum * 4 miesiące = ok. 17 518 zł.

Przyjęto założenie, że zwrot kosztów zamieszkania będzie przysługiwał wszystkim sędziom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowego Centrum (za którego tymczasową siedzibę przyjęto Warszawę), dla których Warszawa nie jest miejscem stałego zamieszkania i stałym miejscem służbowym.

Należy jednakże podkreślić, iż ostateczna wielkość świadczeń z powyższego tytułu może ulec obniżeniu z uwagi na zapis § 4 ust. 2 projektu rozporządzenia, zgodnie z którym sędziemu delegowanemu nie przysługuje prawo do nieodpłatnego zakwaterowania albo zwrotu kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, jeżeli odległość od miejscowości, w której sędzia delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km. Co prawda w takich wypadkach osobom delegowanym przysługiwać będzie zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 2, ale bez wątpienia wydatki z tego tytułu nie tylko nie przekroczą kwot przysługujących z tytułu zryczałtowanego zwrotu kosztów zamieszkania, ale nawet w większości wypadków będą znacząco niższe.

Dodatkowo podkreślenia wymaga fakt, iż w przypadku wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie następować sukcesywne zwalnianie przez sędziów pomieszczeń w budynkach hotelowych położonych w Warszawie-Falenicy, gdyż część sędziów tam zakwaterowanych, delegowanych przed datą wejścia w życie rozporządzenia, opuści te pomieszczenia i skorzysta ze zwrotu kosztów zamieszkania w wybranych przez siebie lokalach. Pozostała część sędziów opuści pomieszczenia w budynkach hotelowych po zakończeniu delegowania.

Sędziowie delegowani po dacie wejścia w życie rozporządzenia zostaną objęci regulacją § 4, co zgodnie z założeniem projektu oznacza, iż w większości skorzystają ze zwrotu kosztów zamieszkania w wybranych przez siebie lokalach.

Sędziowie korzystający z tego świadczenia nie będą generować kosztów związanych z nieodpłatnym zakwaterowaniem w budynkach Ministerstwa Sprawiedliwości, takich jak koszt utrzymania budynków i zarządu, remontów lokali, ich umeblowania i wyposażenia, mediów, usług, które obecnie, w odniesieniu do budynków położonych w Warszawie-Falenicy, wynoszą łącznie około 1.558.256,55 zł rocznie i w pełni obciążają budżet państwa.

W odróżnieniu od kosztów związanych z nieodpłatnym zakwaterowaniem sędziego delegowanego wydatki związane ze zwrotem kosztów zamieszkania są kwotowo limitowane.

2. wydatki z tytułu zwrotu kosztów przejazdu, raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem – 104 000 zł

Obliczenia dokonano następująco:

- 4 tygodnie * 200 zł (koszt przejazdu pociągiem ekspresowym lub InterCity w wagonie II klasy z miejsca zamieszkania do Warszawy i z powrotem) * 4 miesiące * 10 sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości na czas określony = 32 000 zł

- 4 tygodnie * 100 zł (koszt przejazdu pociągiem ekspresowym lub InterCity w wagonie II klasy z miejsca zamieszkania do Warszawy i z powrotem po uwzględnieniu 50 % zniżki) * 4 miesiące * 39 sędziów uprawnionych do zniżki = 62 400 zł

- 4 tygodnie * 200 zł (koszt przejazdu pociągiem ekspresowym lub InterCity w wagonie II klasy z miejsca zamieszkania do Warszawy i z powrotem) * 4 miesiące * 3 sędziów delegowanych do Krajowego Centrum = 9 600 zł

Przyjęto założenie, zgodnie z którym zwrot kosztów przejazdu przysługiwał będzie wszystkim sędziom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości dojeżdżającym do Warszawy oraz 3 sędziom delegowanym do Krajowego Centrum. Koszt przejazdu przyjęto w oparciu o cennik PKP w zakresie przejazdów pociągami InterCity w II klasie, przy czym za podstawę obliczeń przyjęto maksymalną cenę przejazdu (dotyczącą pociągu relacji Warszawa – Świnoujście). W przypadku sędziów delegowanych bezterminowo oraz sędziów delegowanych pozostających na etacie Ministerstwa Sprawiedliwości uwzględniono ponadto przysługującą 50 % zniżkę na przejazdy koleją.

Ze względu na fakt, iż w przypadku sędziów dojeżdżających z miejscowości położonych bliżej Warszawy koszty dojazdów będą odpowiednio niższe, należy zakładać

że ogólna suma zwrotu kosztów przejazdu może w rzeczywistości ukształtować się na poziomie niższym od przedstawionych szacunków, które stanowią przewidywaną wartość maksymalną.

W przypadku natomiast gdyby spośród wymienionych sędziów nie wszyscy korzystali z przejazdów pociągami ekspresowymi lub InterCity, założono, że wielkość zwrotu kosztów przejazdu samochodem lub innym pojazdem mechanicznym (§ 6 ust. 6 projektu) nie przekroczy wielkości wynikających z ceny odpowiednich biletów PKP.

3. wydatki z tytułu diet (za każdy dzień delegowania) – 100 672 zł

Obliczenia dokonano następująco:

- 22 zł (wysokość diety) * 22 dni robocze w miesiącu * 4 miesiące * 49 sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości = 94 864 zł;
- 22 zł * 22 dni robocze w miesiącu * 4 miesiące * 3 sędziów delegowanych do Krajowego Centrum = 5 808 zł.

4. wydatki z tytułu ryczałtu na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej – 20 135 zł.

Obliczenia dokonano następująco:

- 4.40 zł (20 % diety) * 22 dni robocze w miesiącu * 4 miesiące * 49 sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości = 18 973 zł
- 4.40 zł (20 % diety) * 22 dni robocze w miesiącu * 4 miesiące * 3 sędziów delegowanych do Krajowego Centrum = 1 162 zł

Przyjęto założenie, że wszyscy sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowego Centrum ponoszą koszty dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

RAZEM (1+2+3+4) = 528 454 zł

Dodatkowo sędziom delegowanym poza stałe miejsce służbowe przysługiwać będzie zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg do czasu wynajmu lub zapewnienia lokalu mieszkalnego. Łączne wydatki z tego tytułu zależą od liczby sędziów delegowanych, którzy nie zostaną nieodpłatnie zakwaterowani, a w konsekwencji będzie im przysługiwać prawo do zwrotu kosztów noclegu. Ze względu na fakt, iż liczba sędziów, którzy zostaną delegowani do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości do końca 2006 r., nie jest w chwili obecnej znana, nie możliwe jest oszacowanie skutków finansowych w tym zakresie.

Należy jednak podkreślić, iż zgodnie z zapisami § 8 projektu, ryczałt przysługuje za maksymalnie 14 noclegów w wysokości stwierdzonej rachunkiem lub w wysokości 150 % diety, tj. w chwili obecnej 33 zł za nocleg, w przypadku gdy nie zostanie przedłożony rachunek.

Przy założeniu zatem, że koszt noclegu potwierdzony rachunkiem nie przekroczy 200 zł, maksymalny koszt z tytułu ryczałtu dla jednego delegowanego sędziego wyniesie 2 800 zł (200 zł * 14 noclegów). W przypadku natomiast gdy nocleg nie zostanie udokumentowany rachunkiem – wyniesie 462 zł (33 zł * 14 noclegów).

Należy pokreślić, iż przedstawione skutki finansowe są hipotetyczne.

W związku z powyższym, w przypadku zmiany przyjętych założeń, w szczególności w przypadku zmiany liczby sędziów, którzy zostaną delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości i Krajowego Centrum, odpowiednim zmianom ulegnie wysokość kosztów związanych z wejściem w życie przedmiotowych regulacji.

Wejście w życie projektu rozporządzenia wywoła również skutki finansowe związane z wypłatą sędziom delegowanym poza stałe miejsce służbowe do innych jednostek niż Ministerstwo Sprawiedliwości i Krajowe Centrum, świadczeń dodatkowych ujętych w § 5 projektu. Z uwagi jednak na brak jakichkolwiek danych odnośnie potencjalnej liczby delegowanych do tych jednostek sędziów oszacowanie skutków finansowych w tym zakresie nie jest możliwe.

Wydatki związane z wejściem w życie rozporządzenia, wyżej omówione, znajdują pokrycie w ramach budżetu, cz. 37 – Sprawiedliwość, na rok 2006, oraz wstępnej kwoty wydatków dla cz. 37 - Sprawiedliwość na rok 2007, przekazanej Ministrowi Sprawiedliwości.

Projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania Krajowej Radzie Sądownictwa w trybie art. 78 § 5 ustawy Prawo u ustroju sądów powszechnych.

Projekt przekazano również do zaopiniowania Stowarzyszeniu Sędziów Polskich IUSTITIA.

Ze względu na przedmiot regulacji prowadzenie szerszych konsultacji nie jest konieczne.

Projektowane rozwiązania zostaną udostępnione na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości (www.ms.gov.pl) w celu umożliwienia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z dnia 6 września 2005 r, nr 169, poz. 1414).

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.